

Zaaknummer
2018/172.1 en 2018/172

Datum uitspraak
6 december 2018

Uitspraak in de zaak tussen:

; wonend te Eindhoven,
appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Maastricht,
verweerder, (hierna ook: CBE).

1. Procesverloop

Bij beslissing van 28 augustus 2018 heeft de decaan namens het Faculteitsbestuur van de Universiteit Maastricht (hierna: UM) aan verzoeker meegedeeld dat hem een bindend negatief advies werd gegeven zijn studie te staken met ingang van het studiejaar 2018-2019.

Het tegen deze beslissing bij het CBE ingestelde administratief beroep is bij beslissing van 23 oktober 2018 ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft verzoeker op 25 oktober 2018 bij het College beroep ingesteld. Tevens heeft hij verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Op 31 oktober 2018 is een verweerschrift ingediend.

Op 1 november 2018 heeft verzoeker het verzoek toegelicht en het beroep van nadere gronden voorzien.

De voorzieningenrechter heeft het verzoek en het beroep ter zitting behandeld op 2 november 2018, waar verzoeker is verschenen, bijgestaan door Den Haag, en verweerder werd vertegenwoordigd door CBE. Namens het faculteitsbestuur verscheen

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), kan op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW, brengt het instellingsbestuur van een bekostigde hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het tweede lid kan het instellingsbestuur, onverminderd het eerste lid, het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd. Ingevolge het derde lid, kan het instellingsbestuur aan een studieadvies bedoeld in het eerste of tweede lid een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zevende lid wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden, bedoeld in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft.

Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit WHW, zoals dit luidde tot 1 september 2018, zijn de persoonlijke omstandigheden, bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, en 7.9, derde lid, van de WHW, uitsluitend:

- a. ziekte van betrokkene,
- b. lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornis van betrokkene,
- c. zwangerschap van betrokkene,
- d. bijzondere familieomstandigheden,
- e. het lidmaatschap, daaronder begrepen het voorzitterschap, van de in dit lid vermelde organen,

f. andere in de regelingen, bedoeld in de artikelen 7.8b, zesde lid en 7.9, vijfde lid, van de WHW, door het instellingsbestuur aan te geven omstandigheden waarin betrokkene activiteiten ontplooit in het kader van de organisatie en het bestuur van de zaken van de instelling, g. het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid, dan wel van een vergelijkbare organisatie van enige omvang, bij wie de behartiging van het algemeen maatschappelijk belang op de voorgrond staat en die daartoe daadwerkelijke activiteiten ontplooit.

In de voor verzoekers opleiding geldende Onderwijs- en Examenregeling (OER) 2017-2018 is in hoofdstuk 7 een regeling met betrekking tot het afgeven van deze afwijzing, het zogenoemd negatief bindend studieadvies, opgenomen. In artikel 35 van de OER is bepaald dat een NBSA wordt gegeven indien in de propedeutische fase minder dan 40 studiepunten worden behaald. In artikel 37 van de OER is neergelegd in welke gevallen persoonlijke omstandigheden bij deze beslissing een rol kunnen spelen.

2.2. Omdat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak en partijen de in artikel 8:86, tweede lid, van de Awb bedoelde toestemming hebben verleend, zal de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.3. Tussen partijen is niet in geschil dat verzoeker, die in september 2017 is gestart met de opleiding Bachelor European Law School English Language Track, aan het einde van het studiejaar 2017-2018 niet meer dan 36 studiepunten heeft behaald, zodat niet is voldaan aan de in de OER neergelegde norm van 40 studiepunten.

2.4. Verzoeker betoogt dat, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, geen NBSA had mogen worden verstrekt. Hij heeft in dit verband gesteld dat er voor hem een deradicaliseringsprogramma van toepassing is, welk programma zijn mogelijkheden om te studeren negatief heeft beïnvloed. Opname in dit programma is volgens hem het gevolg van de politieke activiteiten van zijn vader in Iran en zou meebrengen dat zijn telefoon wordt afgeluisterd en dat zijn internetgebruik door de politie en AIVD wordt gevolgd. Ter ondersteuning van zijn betoog heeft verzoeker in de procedure bij het CBE onder meer drie brochures meegezonden en een verslag van een incident waarbij verzoeker en familieleden betrokken waren. Volgens verzoeker had de onderwijsinstelling in de in administratief beroep aangevoerde omstandigheden, mede gelet op de aard daarvan, aanleiding moeten zien nader onderzoek te (laten) doen naar deze omstandigheden.

2.5. Het CBE heeft erop gewezen dat de door verzoeker verstrekte informatie op geen enkele manier tot hem te herleiden is, zodat niet kan worden vastgesteld dat hij inderdaad in het deradicaliseringsprogramma is opgenomen. Verder kan niet worden vastgesteld wat dat voor hem precies zou betekenen en op welke wijze en op welke momenten opname in het programma van invloed is geweest op zijn studie en zijn studieresultaten. Het CBE heeft er verder op gewezen dat verzoeker, hoewel hij tijdens het studiejaar meerdere malen schriftelijk is gewezen op mogelijke consequenties van zijn onvoldoende studieresultaten en op de mogelijkheid eventuele persoonlijke omstandigheden op dat moment te melden bij een studieadviseur, zich niet met de door hem naar voren gebrachte problemen bij de studieadviseur heeft gemeld.

2.6. De voorzieningenrechter stelt vast dat verzoeker geen objectieve gegevens uit onafhankelijke bron heeft overgelegd op grond waarvan aannemelijk is dat hij in een deradicaliseringsprogramma is opgenomen. Verzoeker heeft slechts in algemene bewoordingen geschetst welke problemen hij ondervindt van de – beweerdelijke – opname in het deradicaliseringsprogramma. Of sprake is van persoonlijke omstandigheden waarmee bij het geven van het NBSA rekening had moeten worden gehouden kan aan de hand van deze algemene schets niet worden vastgesteld.

Anders dan verzoeker heeft gesteld, behoeft het CBE en het faculteitsbestuur naar aanleiding van wat verzoeker in administratief beroep naar voren heeft gebracht geen aanleiding te zien een nader onderzoek in te (laten) stellen naar de persoonlijke omstandigheden. Daarbij heeft voor de onderwijsinstelling een rol mogen spelen dat verzoeker zijn omstandigheden slechts aan de hand van algemene brochures heeft toegelicht en dat het verslag van een incident tussen verzoeker en enkele familieleden, dat hij als bewijsstuk heeft overgelegd, door hem zelf is geschreven. Voor zover verzoeker zich erop beroept dat het door de betrokken overheidsinstanties

geheim gehouden informatie betreft wordt erop gewezen dat verzoeker niet, althans niet tijdig, gebruik heeft gemaakt van het zogeheten inzagerecht, waarmee hij informatie uit het dossier dat van het deradicaliseringsprogramma wordt aangelegd, zou hebben kunnen verkrijgen en waarmee hij zijn verzoek nader zou hebben kunnen onderbouwen.

Het CBE heeft er naar het oordeel van de voorzieningenrechter voorts terecht op gewezen dat verzoeker, door de persoonlijke omstandigheden die hem gedurende het studiejaar 2017-2018 blijkbaar belemmerden bij zijn studie niet te melden bij een van de studieadviseurs, zichzelf de kans heeft onthouden de onderwijsinstelling in staat te stellen hem gedurende dit studiejaar goed te begeleiden. Het lag op de weg van verzoeker om die omstandigheden tijdig kenbaar te maken, zodat op zorgvuldige wijze had kunnen worden vastgesteld of een causaal verband bestond tussen die omstandigheden en de studieresultaten. Voorts had de instelling zo nodig voorzieningen voor hem kunnen treffen dan wel hem kunnen adviseren waar hij hulp zou kunnen vinden voor zijn persoonlijke omstandigheden. De voorzieningenrechter betreft daarbij dat verzoeker er gedurende het studiejaar door de instelling verscheidene keren op is geweest tijdig melding te doen in het geval persoonlijke omstandigheden zijn studievoortgang zouden belemmeren.

Voor zover al zou worden aangenomen dat omstandigheden een rol hebben gespeeld bij verzoekers – beweerdelijk – achterblijvende studieprestaties, dan moet worden vastgesteld dat uit wat verzoeker naar voren heeft gebracht niet aannemelijk is geworden dat sprake is van een causaal verband tussen de gestelde persoonlijke omstandigheden en de studieresultaten. In dit verband is van belang dat uit de stukken naar voren komt dat verzoeker juist in het tweede deel van het studiejaar, waarin hij problemen zou hebben ondervonden, aanzienlijk beter heeft gepresteerd dan in het eerste deel van het studiejaar, terwijl niet is gesteld en uit de stukken niet is gebleken dat – ook – in het eerste deel van het studiejaar sprake was van problemen die aan verzoekers toen matige prestatie debet zijn geweest.

2.7. Wat hiervoor is overwogen, betekent, gezien in het licht van wat verzoeker aan beroepsgronden heeft aangevoerd, dat het CBE de beslissing waarbij het faculteitsbestuur aan verzoeker een NBSA heeft gegeven terecht in stand heeft gelaten. Het daartegen ingestelde beroep zal door het College ongegrond worden verklaard. In dat geval is er geen aanleiding om een voorlopige voorziening te treffen, zodat het daartoe strekkende verzoek zal worden afgewezen.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. **Beslissing**

De voorzieningenrechter

Rechtdoende:

- I. Verklaart het beroep ongegrond;
- II. Wijst het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door _____, voorzienenrechter, in tegenwoordigheid van _____, als secretaris.

voorzienenrechter

wnd. secretaris

Uitgesproken in het openbaar op 6 december 2018

Verzonden: 6 december 2018

ALS ORIGINEEL TE BESCHOUWEN

C | B
H | O

Voor eenstuidend afschrift:
de secretaris van het College van Beroep
voor het Hoger Onderwijs

